

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832721040/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

sig i Mørket . . . Hoiderne som mørke Silhuetter rundtom . . . Nat efter Nat kan man lytte til den glidende Flod — saa tyst — mens den iler og iler og iler . . . Bredderne kan ikke holde den fast — ikke med Kærtegn og ikke med Granernes Hvidsken.

— Og saa Bjergskovens Duft, som synker derover . . .

Han holdt inde, og sagte, uden at løfte Hovedet, der hvilede mod Monumentet, sagde hun.

— Ja — det er smukt.

Der blev atter en Taushed, Schönaich bøiede sig over Roserne.

Han rettede sig igen og i en helt anden Tone sagde han:

— Men det bliver altfor køligt for Dem — —

Ellen foer sammen: Hvilket? — Hun var saa langt borte — ja, det bliver køligt.

Underligt ilfærdigt kom de op, og de fik Gitret lukket og kom ud gennem Granerne. Men igen vidste de ikke, hvad de skulde sige, mens de gik ved Siden af hinanden, meget hurtigt. Og de skiltes nedenfor Terrassen med et Buk og en stum Filsen, ganske fremmed. — —

Ellen gjorde sin Uret god igen. Hun saa ofte Officererne, navnlig Generalen og Schönaich. Mod Generalen var hun altid indtagende elskvædig, red ofte med ham i Omegnen og spillede Croquet Timer itræk midt i Solheden.

Mod Schönaich var hendes Væsen uens.